

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความหมายของ chéngyǔ ในภาษาจีนและความหมายของสำนวนในภาษาไทย รวมถึงกลวิธีเปรียบเทียบทั้งในสำนวนจีนและในสำนวนไทยเพื่อให้ได้ข้อสรุปพื้นฐานเกี่ยวกับสำนวน ซึ่งจะเป็นแนวทางการศึกษาในบทต่อไป

2.1 ความหมายของ chéngyǔ และสำนวนไทย

2.1.1 ความหมายของ chéngyǔ

พจนานุกรมภาษาจีน ได้ให้ความหมายของคำว่า chéngyǔ ต่าง ๆ กัน ดังนี้

Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn (Zhōngguó Shèhuì Kēxuéyuàn Yǔyán Yánjiūsù, 1983: 160) ระบุความหมายของ chéngyǔ ว่าหมายถึง กลุ่มคำหรือวลีที่มีรูปแบบแน่ชัด ถ้อยคำ สละสลวย ผู้คนใช้กันเป็นระยะเวลานาน ส่วนใหญ่ประกอบขึ้นจากคำ 4 คำ โดยทั่วไปล้วนมีที่มา

Cíhǎi (Xià, Zhēngnóng, Luó, Zhúfēng, et.al., 1989: 1864) ได้ให้ความหมายของ chéngyǔ ว่าหมายถึง สำนวนประเภทหนึ่ง เป็นกลุ่มคำที่มีรูปแบบแน่ชัดซึ่งนิยมใช้กัน ในภาษาจีนส่วนใหญ่ประกอบขึ้นจากคำ 4 คำ หลากองค์ประกอบ ต่างที่มา กล่าวคือ หมายถึง ความหมายนัยประหวัดที่มีรูปแบบแน่ชัดประเภทหนึ่ง บ้างอาจแปลตามตัวอักษร บ้างต้องทราบแหล่งที่มาก่อนจึงจะเข้าใจความหมาย

นอกจากนี้ มีนักวิชาการจำนวนมากศึกษาวิจัยเรื่อง chéngyǔ โดยให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

Mǎ Guófán เขียนไว้ใน Chéngyǔ (1978) ว่า กลุ่มคำที่มีรูปแบบแน่ชัดที่เรียกว่า chéngyǔ นั้นมีลักษณะพิเศษที่กลุ่มคำประเภทอื่น ไม่มีหรือมีไม่ครบ ลักษณะพิเศษนั้นมาจากรูปแบบและเนื้อหา ลักษณะพิเศษดังกล่าว คือ การกำหนดรูปแบบ ความนิยมใช้ ความเป็นประวัตินิยมและความเป็นเผ่าพันธุ์

Xú Yàomín บ่งชี้สัญลักษณ์ของ chéngyǔ ไว้ในวิทยานิพนธ์ของตน (1997) ว่า

ประการแรก เป็นสิ่งร่วมสมัย นิยมใช้

ประการที่สอง มีโวหารค่อนข้างเด่น

ประการที่สาม มีรูปแบบแน่ชัด

ประการที่สี่ จัดเป็นวลี ไม่ใช่คำหรือประโยค

ในการคัดเลือก chéngyǔ ที่จะศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ยึดลักษณะต่อไปนี้เป็นแนวทาง ซึ่งพ้องกับความคิดส่วนใหญ่ของนักวิชาการจีนที่ศึกษาเรื่องสำนวน

1) มักจะประกอบด้วยคำ 4 คำ

2) มีรูปแบบแน่ชัด

3) ใช้โวหารสละสลวย มีสัมผัส

- 4) นิยมใช้กันมาเป็นระยะเวลานาน
- 5) ส่วนใหญ่มีที่มา

2.1.2 ความหมายของสำนวนไทย

ในภาษาไทยนั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน , 2546: 1187) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สำนวน” ดังนี้

สำนวน หมายถึง “ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ เช่น สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ ไร่ไม่ดีโทษปีโป้โทษกลอง”

จาก“สำนวน”(สง่า กาญจนาคพันธุ์, 2538:1-2) ระบุความหมายของสำนวนว่า หมายถึง คำพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่มีความหมายในคำพูดนั้น ๆ ผู้ฟังอาจเข้าใจความหมายทันที หรือต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจเป็นอย่างอื่น หรือไม่เข้าใจเลย สำนวนเกิดจากมูลเหตุต่าง ๆ ได้แก่ เกิดจากธรรมชาติ การกระทำ สภาพแวดล้อม อุบัติเหตุ แบบแผนประเพณี ลัทธิ ศาสนา ความประพฤติ การละเล่น เรื่องแปลกที่ปรากฏขึ้น นิยาย นิทาน ตำนาน ตลอดจนพงศาวดารหรือประวัติศาสตร์ โดยใจความที่นำมาพูดบ้างเป็นการเปรียบเปรย บ้างประชดประชัน บ้างพูดเล่นสนุก ๆ บ้างพูดเตือนสติให้คิด

2.2 กลวิธีเปรียบเทียบในสำนวนจีนและสำนวนไทย

2.2.1 กลวิธีเปรียบเทียบในสำนวนจีน

ความเปรียบในสำนวนช่วยให้ผู้รับสารเห็นภาพในความคิด และสื่อความหมายให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2.1.1 比喻 bǐyù อุปมาโวหาร หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งว่าเหมือนกัน โดยสิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบเรียกว่า 喻體 yùtǐ (อุปมา) ส่วนลักษณะที่เปรียบเทียบเรียกว่า 本体 běntǐ (อุปไมย) แบ่งประเภทย่อยได้ดังนี้

1) 明喻 míngyù การเปรียบเทียบประเภทนี้มักประกอบด้วยคำว่า 如 rú, 若 ruò, 似 sì หรือ 同 tóng (ราวกับ ดัง) เป็นต้น

ตัวอย่าง 對答如流
duì dá rú liú
ต่อ / ตอบ-ตอบ-ราวกับ-ไหล

“ตอบราวกับน้ำไหล”

หมายถึง การพูดตอบทันทีทันใด เนื่องจากความคิดที่เฉียบไว

สำนวนดังกล่าวเปรียบการไหลกับความคล่องแคล่ว

2) 暗喻 ànyù หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งว่ามีลักษณะเหมือนกันโดยไม่ใช้คำบ่งความเปรียบ

ตัวอย่าง 信口雌黃
xìn kǒu cíhuáng
เรื่อยเปื่อย-ปาก-กำมะถัน
“พูดเรื่อยเปื่อยอย่างกำมะถัน”

หมายถึง การพูดโดยไม่มีมูลความจริง

สำนวนดังกล่าวเปรียบปากกับกำมะถัน กำมะถันสื่อถึงการพูดพล่อย (มีที่มาจากในสมัยโบราณใช้กำมะถันลบตัวอักษรที่เขียนผิด)

3) 借喻 jièyù หมายถึง การเปรียบเทียบโดยยกความเปรียบมากล่าวแค่ส่วนเดียว ไม่กล่าวถึงสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ

ตัวอย่าง 教猱升木
jiāo náo shēng mù
สอน-ค่าง- ขึ้น- ต้นไม้
“สอนค่างขึ้นต้นไม้”

หมายถึง การเลี่ยมสอนผู้อื่นให้ทำเรื่องไม่ดีซึ่งเป็นสิ่งที่คนนั้นถนัดอยู่แล้ว

สำนวนดังกล่าวเปรียบค่างกับคนไม่ดี เปรียบการป็นขึ้นต้นไม้กับสิ่งที่ถนัด

2.2.1.2 借代 jièdài อุปลักษณโวรหาร หมายถึง การนำสิ่งหนึ่งมาแทนที่อีกสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งที่นำมาแทนที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว แบ่งเป็น

1) 以部分代整体 yǐ bùfèn dài zhěngtǐ หมายถึง การแทนที่ทั้งส่วนด้วยส่วนประกอบ

ตัวอย่าง 駟不及舌
sì bù jí shé
รถเทียมม้า4ตัว-ไม่-ทัน-ลิ้น
“รถเทียมม้า4ตัวไล่ตามไม่ทันคำพูด”

หมายถึง คำพูดที่พูดออกไปไม่สามารถเปลี่ยนคืนได้

สำนวนดังกล่าวแทนคำพูดด้วยลิ้นซึ่งเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในการพูด

2) 以具體代抽象 yǐ jùtǐ dài chōuxiàng หมายถึง การแทนที่นามธรรม (สิ่งที่สัมผัสไม่ได้) ด้วยรูปธรรม (สิ่งที่สัมผัสได้)

ตัวอย่าง 說長道短
shuō cháng dào duǎn
พูด- ยาว- กล่าว-สั้น
“พูดยาวกล่าวสั้น”

หมายถึง การพูดถึงข้อเสียของผู้อื่น
 สำนวนดังกล่าวแทนข้อบกพร่องด้วยความยาว-สั้น

3) 以个别代一般 yǐ gèbié dài yībān หมายถึง การแทนที่ลักษณะทั่วไป
 ด้วยลักษณะเฉพาะ ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล

ตัวอย่าง 說曹操, 曹操到
 shuō Cǎo Cāo , Cao Cāo dào
 พูด-โจโจ , โจโจ-มาถึง
 “พูดถึงโจโจ โจโจก็มา”

หมายถึง การปรากฏตัวของผู้ที่ถูกกล่าวถึงในขณะที่ยังพูดกันอยู่
 สำนวนดังกล่าวแทนการปรากฏตัวเมื่อถูกกล่าวถึงด้วยโจโจ

4) 雙重借代 shuāngchóng jièdài หมายถึง การแทนที่สิ่งที่ต้องการสื่อด้วย
 ลักษณะพิเศษแบบซ้อนความหมาย

ตัวอย่าง 金口玉言
 jīn kǒu yù yán
 ทอง-ปาก-หยก-คำพูด
 “ปากทองคำพูดหยก”

หมายถึง คำพูดของผู้มีตำแหน่งยศศักดิ์ ซ่อนความหมายที่ว่า เมื่อพูดแล้วไม่สามารถเปลี่ยน
 คำพูดได้

2.2.1.3 誇張 kuāzhāng อธิพจน์โวหาร หมายถึง การกล่าวขยายข้อความให้มี
 ลักษณะเกินเลยจากความเป็นจริง

ตัวอย่าง 傾腸倒腹
 qīng cháng dào fù
 เท-ไส้- เท-ท้อง
 “เทไส้เทท้อง”

หมายถึง การพูดสิ่งที่อยู่ภายในใจออกมาโดยไม่เก็บซ่อนไว้แม้แต่น้อย

2.2.1.4 比擬 bǐnǐ บุคลาธิษฐาน หมายถึง การเปรียบสัตว์หรือสิ่งไม่มีชีวิตให้มีลักษณะ
 อารมณ์เหมือนอย่างคน (擬人 nǐrén) หรือเปรียบคนให้มีลักษณะอารมณ์เหมือนอย่างสัตว์หรือ
 สิ่งไม่มีชีวิต (擬物 nǐwù)

ตัวอย่าง 含沙射影
 hán shā shè yǐng
 อม-ทราย-ยิง-เงา
 “อมทรายพ่นใส่เงา”

หมายถึง การพูดใส่ร้ายผู้อื่น เล่ากันว่า มีสัตว์ประหลาดชนิดหนึ่งเรียกว่า 虺 yù ลักษณะคล้ายตะพาบ อาศัยอยู่ในน้ำ เมื่อเห็นเงาคน มันจะพ่นทรายใส่คน ๆ นั้น คนที่โดนพ่นก็ จะเจ็บป่วย (Xībēi Shīfān Dàxué Zhōngwénxì , 2001:167)

2.2.2 กลวิธีเปรียบเทียบในสำนวนไทย

2.2.2.1 อุปมาโวหาร หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งสองสิ่งว่าเหมือนกัน โดยสิ่งที่ถูกนำมา เปรียบเทียบเรียกว่า อุปมา ส่วนลักษณะที่เปรียบเทียบเรียกว่า อุปไมย โดยมีคำบ่งความเปรียบ เชื่อมได้แก่คำว่า “เหมือน” “อย่าง”

ตัวอย่าง พุคค่อต่งเหมือนต่งน้ำ

หมายถึง พุคไม่คิดซัด

2.2.2.2 อุปลักษณะโวหาร หมายถึง การนำสิ่งหนึ่งมาแทนที่อีกสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งที่นำมา แทนที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการเปรียบ ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว โดยบางสำนวน ใช้คำว่า “เท่า” “เป็น” เชื่อมระหว่างสิ่งสองสิ่งนั้น

ตัวอย่าง เจียบเป็นเป่าสาก

หมายถึง ลักษณะที่เจียบสนิท

เอาทองไปรู่กระเบื้อง

หมายถึง ลดตัวไปได้เคียงกับคนชั้นต่ำกว่า มีแต่จะเสียหาย

“ทอง” แทนคนที่มีฐานะสูง “กระเบื้อง” แทนคนที่มีฐานะต่ำ

2.2.2.3 อธิพจน์โวหาร หมายถึง การกล่าวขยายข้อความให้มีลักษณะเกินเลยจากความเป็นจริง

ตัวอย่าง สองลิ้น

หมายถึง พุคสับปลับ

2.2.1.4 บุคลาธิษฐาน หมายถึง การเปรียบสัตว์หรือสิ่งไม่มีชีวิตให้มีลักษณะอาการเหมือน อย่างคน หรือเปรียบคนให้มีลักษณะอาการเหมือนอย่างสัตว์หรือสิ่งไม่มีชีวิต

ตัวอย่าง ไปได้น้ำขุ่น ๆ

หมายถึง พุคเข้าตัวหลบเลี่ยงไปอย่างข้าง ๆ คุ ๆ

สำนวนนี้มีที่มาจากพฤติกรรมของปลาจำพวกที่ชอบคำพูดคำว่าย เมื่อปลาเหล่านี้ได้ยินเสียง คนหาปลาเข้ามาเข้ามาใกล้ พวกมันจะตกใจรีบหนีโดยว่ายผุดไปได้ผุดคืน ทำให้ดินใต้น้ำฟุ้งกระจาย แลเห็นเป็นทางน้ำขุ่น ๆ ซึ่งง่ายต่อการจับ พฤติกรรมดังกล่าวเปรียบเหมือนการพุดแก้ตัวที่ไม่มี เหตุผลเพียงพอ เกิดช่องโหว่ให้ผู้ฟังจับทางได้ (วาณิช จรุงกิจอนันต์ , 2530: 139-140)

2.3 การซ้อนคำในสำนวนจีนและสำนวนไทย

หมายถึง การซ้อนคำที่มีความหมายเหมือนกัน จำพวกเดียวกัน หรือตรงข้ามกัน โดยมีรูปแบบการซ้อนคำในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

---สำนวน 4 คำ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 3 และตำแหน่งที่ 2 กับ 4 ได้แก่

สำนวนจีน 傾腸倒腹
qīng cháng dào fù
เท-ใส่-เท-ท้อง
“เทใส่เทท้อง”

สำนวนไทย ล้นกระด้างคางแข็ง

ตำแหน่งที่ 1 กับ 3 ได้แก่

สำนวนจีน 無所不為
wú suǒ bù wéi
ไม่มี-สิ่งที่-ไม่-ทำ
“ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ทำ”

สำนวนไทย เบี่ยน้อยหยอน้อย

ตำแหน่งที่ 2 กับ 4 ได้แก่

สำนวนจีน 冷言冷語
lěng yán lěng yǔ
เยือกเย็น-คำพูด-เยือกเย็น-คำพูด
“คำพูดเยือกเย็น”

สำนวนไทย ปากเปียกปากแฉะ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 2 และตำแหน่งที่ 3 กับ 4 ได้แก่

สำนวนจีน 布帛菽粟
bù bó shū sù
ผ้า-สิ่งทอ-ถั่ว-ข้าว
“ผ้าสิ่งทอกับถั่วข้าว”

สำนวนไทย บอกเล่าเก้าสิบ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 4 ได้แก่

สำนวนไทย ลับลมคมใน

การจับคู่คำในสำนวนจีนและสำนวนไทย กล่าวคือ สำนวนที่แยกเป็นสองส่วน ทั้งสองส่วนประกอบด้วยคำที่มีความหมายเหมือนกัน ตรงข้ามกันหรือจำพวกเดียวกัน โดยจัดตำแหน่งคำเป็นคู่ ๆ อีกทั้งมีจำนวนคำเท่ากันหรือต่างกันหนึ่งคำ

---จำนวน 6 คำ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 4 และตำแหน่งที่ 3 กับ 6 ได้แก่

จำนวนจีน 神不知, 鬼不覺
shén bù zhī, guǐ bù jué
เทวดา-ไม่รู้, ผี-ไม่รู้สีก
“ไม่รู้สีกต่อผีเทวดา”

จำนวนไทย เถียงเจ้ารู้ คู่เจ้าเข้า

ตำแหน่งที่ 2 กับ 5 และตำแหน่งที่ 3 กับ 6 ได้แก่

จำนวนไทย พระศุกร์เข้า พระเสาร์แทรก

---จำนวน 8 / 9 คำ

ตำแหน่งที่ 1 (-2) กับ 5 (-6) และตำแหน่งที่ 4 กับ 8 ได้แก่

จำนวนจีน 食不厭精, 膾不厭細
shí bù yàn jīng, kuài bù yàn xì
อาหาร-ไม่รู้จักพอ-ละเอียด, เนื้อที่หั่นละเอียด-ไม่รู้จักพอ-ละเอียด
“ทั้งอาหารและเนื้อไม่กิน ถ้าไม่ละเอียดพอ”

จำนวนไทย สวรรค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ
เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่

ตำแหน่งที่ 1 กับ 5 ได้แก่

จำนวนไทย ลึบก็ทะเล สอกก็ทะเล

ตำแหน่งที่ 2 กับ 6 3-4 กับ 7-8-9 ได้แก่

จำนวนไทย พลังปากเสียสิน พลังตีนตกคันไม้

---จำนวน 10 คำ

ตำแหน่งที่ 1-2 กับ 6-7 และ 5 กับ 10 ได้แก่

จำนวนไทย สี่ตีนยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง

---จำนวน 12 คำ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 7 2 กับ 8 และ 6 กับ 12 ได้แก่

จำนวนไทย ปลุกเรือนตามใจผู้อยู่ ผูกอุ้มตามใจผู้นอน

---จำนวน 14 คำ

ตำแหน่งที่ 1 กับ 8 2 กับ 9 3 กับ 10 4 กับ 11 และ 7 กับ 14 ได้แก่

สำนวนจีน 忠言逆耳利於行
 zhōng yán nì ěr lì yú xíng ,
 จริงใจ-คำพูด-ขวาง-หู-มีประโยชน์-ต่อ-ความประพฤติ
 “คำพูดที่จริงใจฟังแสดงหูแต่ดีต่อความประพฤติ”
 良藥苦口利於病
 liáng yào kǔ kǒu lì yú bìng
 ดี-ยา-ขม-ปาก- มีประโยชน์- ต่อ -โรค
 “ยาดีมีรสขมแต่รักษาโรคหาย”

---สำนวน 18 คำ

ตำแหน่งที่ 4 กับ 13 6 กับ 15 และ 9 กับ 18 'ได้แก่'

สำนวนไทย 'ไม่รู้จักเสียเอาเรือเข้ามาจอด' 'ไม่รู้จักมอดเอาไม้เข้ามาขวาง'

2.4 ข้ออธิบายความหมายของคำ

คำในภาษาจีนมักมีข้ออธิบายความหมายของคำหรือ 義項 yìxiàng ซึ่งให้เห็นรายละเอียด ความแตกต่างทางความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน สำนวนก็เช่นเดียวกันมีข้ออธิบาย ความหมายของคำ ซึ่งได้แก่

1) การเน้นความหมาย สำนวนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน บางสำนวนอาจเน้นความหมาย ต่างกัน

ตัวอย่าง 一五一十
 yī wǔ yī shí
 หนึ่ง-ห้า-หนึ่ง-สิบ
 “ทีละห้าทีละสิบ”

หมายถึง การเล่าเรื่องอย่างชัดเจน ไม่ตกหล่น เน้นเก็บรายละเอียด

如數家珍
 rú shǔ jiā zhēn
 ราวกับ-นับ-บ้าน-ของมีค่า
 “ราวกับนับทรัพย์ในบ้าน”

หมายถึง พูดบรรยายเรื่องราวได้อย่างละเอียดชำนาญ เน้นความชำนาญ
 สำนวนข้างต้นสื่อความหมายถึงการเล่าเรื่องได้อย่างละเอียดเช่นเดียวกัน แต่เน้นความหมาย
 ต่างกัน

2) ขอบเขตความหมาย กล่าวคือ บางสำนวนสื่อความหมายเฉพาะทาง บางสำนวนสื่อ ความหมายได้ในหลายแง่มุม

ตัวอย่าง 畫龍點睛
 huà lóng diǎn jīng
 วาด-มังกร-แต้ม-ตา
 “วาดมังกรแต้มตา”

หมายถึง การยกประเด็นสำคัญขึ้นพูดหรือเขียน ทำให้เนื้อความเด่นชัดขึ้น
 จำนวนข้างต้นสื่อถึงการพูดและการเขียน

婆婆媽媽
 pó po mā ma
 ย่า-ย่า-แม่-แม่
 “ย่ากับแม่”

หมายถึง การพูดหรือทำโดยอ้อม
 จำนวนข้างต้นสื่อถึงการพูดและการกระทำ

3) ระดับการใช้ภาษา ได้แก่ ระดับภาษาพูดหรือภาษาเขียน

ตัวอย่าง ระดับภาษาพูด
 三寸不爛之舌
 sān cùn bù làn zhī shé
 สาม-นิ้ว(หน่วยวัดความยาว)-ไม่-เปื่อย-ที่-ลิ้น
 “ลิ้นสามนิ้วไม่เปื่อย”

หมายถึง มีชั้นเชิงหรือเล่ห์เหลี่ยมในการพูดชักจูงผู้อื่น

ระดับภาษาเขียน
 喙長三尺
 huì cháng sān chǐ
 ปาก-ยาว-สาม-หน่วยวัดความยาว
 “ปากยาวสามฟุต”

หมายถึง มีชั้นเชิงหรือเล่ห์เหลี่ยมในการพูดชักจูงผู้อื่น
 จำนวนส่วนใหญ่ใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียน แต่บางจำนวนใช้ในภาษาเขียนเท่านั้น

การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนกับสำนวนไทยโดยทั่วไปมักวิเคราะห์โครงสร้างสำนวน หรือยึดความเปรียบเทียบหนึ่งเป็นหลัก แล้ววิเคราะห์ความหมาย ทว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการ วิจัยในมุมกลับ กล่าวคือ ผู้วิจัยรวบรวมความเปรียบเทียบต่าง ๆ ที่สื่อความหมายเรื่องการพูดเพียงอย่าง เดียว แล้ววิเคราะห์ความหมายเรื่องการพูดรวมถึงพื้นฐานทางวัฒนธรรมโดยผ่านความเปรียบเทียบ